

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 150. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694311606144/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

Miss Clarke spiller, har de dog ingen Fornøjelse af det. Og nu mener jeg, vi maa tage mest Hensyn til de helt fremmede; for de, der bor her, de finder sig jo sagtens til Rette — det eneste skulde være den lille nye Franskmand fra Kolonierne, som gaar paa Kur hos Professor Levy, men ham giver jeg Majorinde Below til Bords, hun taler Sproget, og hun elsker at høre om Sygdomme og hvorledes de udvikler sig i varme Klimaer.»

«Jamen Kineserne, Fru Grossmann . . . .»

«Jo, ser De, der har jeg tænkt mig, at Tableauer og saadan noget er det jo for varmt til, men om vi ikke skulde gaa hen og leje en af de Jonglører, der skal være saa udmærkede i «Reichshallen» for Tiden og lade ham give en lille Forestilling paa en Timestid efter Bordet? Det kan de jo allesammen forstaa fra alle Lande, og Kineserne . . . . var De ikke med, nej, det er sandt, det var Mr. Caxton, da vi saae de glimrende kinesiske Jonglører i Circus?»

«Dér tror jeg, De har faaet en ganske ypperlig Idé, Fru Grossmann!»

«Ja, ikke sandt; og saa har vi ogsaa saadan

et dejligt Konversationsemne bagefter. Hr. Meyer-Levy fra New York har lovet at gaa hen og tale med Jongløren, han har ogsaa sat sig i Spidsen for en lille Indsamling til et Marcipanskib med alle Nationers Flag, som vi allesammen i Pensionatet skal bidrage til. Det skulde staa midt paa Bordet lige foran Hr. Nagasakis Plads.»

Da Aftenen kom, var Stemningen i de Grossmannske Saloner inden Bordet en Smule trykket. Hvor megen Umage man end gjorde sig for at lade, som om Japanere og Kinesere var ens daglige Omgang, kunde det dog ikke skjules, at de fleste af os Hjemme-Europæere havde lidt Fornemmelse af at være paa en ethnografisk Udstilling. Vi greb os ikke sjældent i at studere Japanernes europæiske Lader noget vel meget eller i at fiksere Kinesernes Silkekaftaner og lange Fiske mere end strengt nødvendigt. Paa det mest gebrokkne Tysk stak Englændere og Nordboere Hovederne sammen i Vindueskrogene, og en lille japansk Frue, der var klædt efter sidste Parisermode og talte et henrivende Fransk, var Genstand for et Kurmageri fra de europæiske Herrers Side, som